

عنوان مقاله:

دسترسی مردمی به خدمات و امکانات شهری مطابق با توزیع عادلانه شهرسازی در کلانشهرها

محل انتشار:

ششمین کنگره ملی آنالیز داده ها در علوم انسانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

آرش شفقت - ۱- کارشناس شهرسازی معاونت شهرسازی و معماری شهرداری شیراز و کارشناس مهندسی معماری، شیراز، ایران

حجت عالی منش - ۲- کارشناس ناظر بر پروژه ها، معاونت شهرسازی و معماری شهرداری شیراز و کارشناس مهندسی معماری، شیراز، ایران

مهناز یکماز - ۳- کارشناس کنترل ترافیک حوزه معاونت شهرسازی و معماری شهرداری شیراز و کارشناس مهندسی عمران، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

عدم برنامه ریزی و فقدان نظام مدیریتی در بسیاری از محلات شهری ایران زمین، زمینه ساز ظهور و بروز معضلات عدیده ای نظیر فقر، بدمسکنی، فرسودگی، بی عدالتی در توزیع منابع، امکانات، خدمات و تسهیلات عمومی، آلودگی های زیست محیطی، فقدان امکانات بهداشتی و درمانی، خدمات آموزشی و ... برای اهالی و ساکنین محلات گشته است. به دنبال حل این مسائل، اتخاذ رویکرد مدیریتی محله محور به عنوان یکی از کارآمدترین سازوکارهای نظام مدیریت و برنامه ریزی می تواند زمینه ی ساماندهی و توانمندسازی محلات شهری را فراهم آورد. پژوهش حاضر با تکیه بر رهیافت «محله محوری»، درصدد سامان دهی محلات کم برخوردار دهپیهاله و شیخ علی چوپان واقع در منطقه ۲ شهرداری شیراز برآمده است. در راستای دست یابی به هدف مذکور، از روش ترکیبی شامل شیوه های توصیفی-تحلیلی و استراتژی آماری بهره گرفته است. داده های موردنیاز پژوهش به طور عام بواسطه ی مرور اطلاعات اسنادی و کتابخانه ای پیرامون محلات شهری، رویکرد محله محوری، ساماندهی محلات کم برخوردار، و به طور خاص از طریق مطالعات عمیق و سازمان یافته میدانی با بهره گیری از تکنیک های مشاهده و پرسشنامه پیرامون نمونه های مورد مطالعه حاصل گردیده است. اهالی و ساکنان دو محله دهپیهاله و شیخ علی چوپان با حجمی معادل ۳۸۴ و ۴۰۰ نفر به عنوان جامعه ی پاسخ دهنده به سوالات پرسشنامه برگزیده شدند. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل آماری با نرم افزار SPSS۲۵ حاکی از آن است که میزان تحقق معیارهای محله وری در محله دهپیهاله بیشتر از محله شیخ علی چوپان می باشد. اما در مجموع پیاده سازی رویکرد محله محوری در هر دو محله ی مورد هدف در وضعیت چندان مطلوبی قرار ندارد. بنابراین اجرای رویکرد محله محوری با تاکید بر چهار عامل اساسی آن شامل تدابیر و سیاست ها، نهادها، سرمایه اجتماعی، و سرمایه کالبدی می تواند شرایط کنونی این محلات را بهبود بخشد. انتظار می رود متولیان امور و دست اندرکاران حوزه های اجرایی در نظام مدیریت شهری و محله ای با استفاده از سرمایه ها و قابلیت های اجتماعی، اقتصادی و کالبدی محلات و همچنین با بهره گیری از توانایی ها و استعدادهای بالقوه ساکنان و اهالی محلات، نسبت به توسعه و رشد محلات اهتمام بورزند.

کلمات کلیدی:

کلمات کلیدی: دسترسی مردمی، دسترسی و امکانات شهری، مناطق کم برخوردار، شهرسازی، شهرداری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1746381>

